Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16847/2025
29.01.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светислав Величковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, ВП 1097 Ниш, коју заступа Војно Правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете и измене ренте, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 6027/2023 од 13.05.2025. године, на седници одржаној дана 29.01.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 6027/2023 од 13.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 6027/2023 од 13.05.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Нишу П 961/2023 од 14.08.2023. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца у овој правној ствари. Ставом другим изреке, опозвано је рочиште за главну расправу заказано за 26.09.2023. године.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 6027/2023 од 13.05.2025. године одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Нишу П 961/2023 од 14.08.2023. године.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 1. и 2. тачка 12. ЗПП учињених у другостепеном поступку и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 403. став 2. тачка 2. и члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. става 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права,

а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају, нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Правноснажним решењем, применом члана 294. став 1. тачка 3. ЗПП, одбачена је тужба у овој правној ствари, након оцене судова да је основан истакнути приговор литиспенденције, јер између истих странака поводом исте правне ствари већ тече парница којом је обухваћен и предмет конкретне парнице.

Примена института изузетне дозвољености ревизије је резервисана за питања из домена примене материјалног права, а не и због погрешне примене одредаба парничног поступка. Како се конкретном случају ревизијом тужиоца указује на питања процесног права у поступку оцене основаности приговора литиспенденције, што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, то је на основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући побијано решење у смислу члана 420. став 1. и 6. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни и суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. У поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (члан 420. став 6.).

Према члану 29. ЗПП, ако се захтев односи на будућа давања која се понављају, вредност предмета спора рачуна се по њиховом збиру, али највише до износа који одговара збиру давања за време од пет година.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете и измене ренте поднета је 24.02.2023. године. Вредност предмета спора представља збир износа од 300.000,00 динара на име накнаде материјалне штете у виду разлике између пензије коју тужилац остварује и плате коју би остваривао за период од 24.03.2020. године до дана пресуђења и будуће ренте у месечном износу од 45.000,00 динара (збир давања за време од пет година износи 2.700.000,00 динара), што чини износ од 3.000.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то применом члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић